

کتاب دینی اهل حق

از مقاله‌های شماره‌های گذشته تا اندازه‌ای با پیشینه بنیانگذار اهل حق و چگونگی پیدایش او آشنائی بدست آمد. در اینجا میخواهیم کمی درباره کتاب دین اهل حق که سرچشمۀ تعالیم و احکام آنان میباشد سخن بداریم.

چنانکه قبل اشاره شد، کتاب دین این سلسله یک رشته سرودهای است که با گویش کردی اورامی که از سلطان اسحاق ویاران نزدیک او میباشد این سرودها بنام سرانجام یا کلام سرانجام است و در نزد اهل حق مقدس و محترم میباشد. از سرانجام یا کلام سرانجام که بگذریم، برخی سرودهایی است از شعرا اهل حق که بنام کلام معروف هستند و از لحاظ مقام و متولت در درجه دوم میباشد. اما این سرودها به چاپ نرسیده و بطور پراکنده در نزد برخی از پیشوایان مذهبی این گروه از یارسان (اهل حق) میباشد. با آنچه گفته شد، چون این سروده‌ها که گنجینه تعالیم و اسرار آئین اهل حق است به چاپ نرسیده، از این رو پژوهندگان نتوانسته‌اند آنچوری که باید از جزئیات این کیش آگاهی به دست آورند، و به همین جهت است که بسیاری از این سلسله هم به چگونگی آئین خود پی نبرده و تصور می‌کنند پایه آئینشان اعتقاد به مقام الوهی حضرت علی علیه السلام است و بعارت دیگر خود را علی الله میدانند. چه خوبست

این سرودها که شاخه‌ای از فرهنگ ایران زمین میباشد، با ترجمة فارسی به چاپ برسد و انتشار یابد تا مورد استفاده پژوهندگان و خودیارسان قرار گیرد و در حال سرمگو نماند.

جای تأسف است که بیشتر این سرودها را مرحوم نورعلی الهی جمع آوری کرده و در نزد خود نگاه داشته است.

من چند سال پیش به این اندیشه افتادم که نسخه‌هایی از سرانجام را به دست آورم و آنها را بكمک متخصصین در گویش کردی هورامی به فارسی برگردانم و به چاپ برسانم و در دسترس پژوهندگان بگذارم. برای این منظور به استان کرمانشاه سفر کردم. پاسخ‌هایی که میدادند این بود نورعلی الهی در هرجا نسخه‌هایی از سرانجام را سراغ داشته، بنام اینکه میخواهد چاپ کند از صاحبانش گرفته و برده است. من سخنان آنان را باور نمی‌کردم، خیال می‌کردم میل ندارند بدنهند و این حرفها را بهانه قرار میدهند. پس از برگشتن به تهران و مذاکره با بعضی دوستان اهل حق و مطالعه کتاب برهان الحق ثابت شد که حرفهای آنان درست بوده و مرحوم الهی این کار را کرده است.

یک روز در مجلسی با بعضی از پژوهندگان صحبت از اهل حق و سرودهای سرانجام بود، کم کم بحث از مرحوم الهی و جمع شدن نسخه‌های زیاد در نزد ایشان به میان آمد. یکی از آنان گفت مرحوم نورعلی الهی بیش از هفتاد شماره از نسخه‌های سرانجام را گردآوری کرده و در نزد خود نگاه داشته است.

ساخین این حرف را باور نکردند و آنرا اغراق پنداشتند. آن دوست گرامی فوراً چاپ دوم برهان الحق را آورد و ورق زد و صفحه ۴۵۸ و ۴۵۹ را باز کرد و نشان داد و گفت بخوانید. خواندیم و دیدیم در حدود ۷۲ نسخه کلام سرانجام گردآوری کرده. در صفحه ۴۵۸ سؤالی بدین مضمون درج شده: شهرت دارد

که سرانجام حضرت سلطان یک جلد و آنهم در نزد خاندان آتشبگ (مندرجه در فصل بیازدهم) میباشد و سایر خاندانها آن سرانجام را ندارند. نظریه جنابعالی در این مورد چیست؟ مرحوم نوراللهی چنین پاسخ داده: گرچه در خاندان حضرت آتشبگ کلام سرانجام موجود است، ولی نسخه منحصر به فرد نیست، زیرا نزد سایر خاندانها و کلامخوانهای اهل حق از آن کلام بسیار دیده شده است اینکه عرض کردم بسیار دیده شده بی ربط نیست، چونکه نسخه کامل آن سرانجام خاندان آتشبگ را حضرت آقای عبدالعظیم - میرزا طاب الثراه جد حضرت آقای منصور میرزا به مرحوم پدرم مرحمت فرموده است که نزد بنده موجود میباشد. همچنین از سایر خاندانها و کلامخوانهای اهل حق در حدود ۷۲ نسخه کلام سرانجام جمع آوری کرده‌ایم. حتی تاریخ کتابت بعضی از آنها قریب دویست سال قبل میباشد.

مطالعه نوشته‌های مزبور مایه تعجب و تأسف گردید که چرا این همه ذخایر دینی و دانشی در یکجا و به حال بایگانی مانده است. اظهار عقیده شد اکنون که آقای دکتر بهرام اللهی (پزشک جراح) جانشین پدرشان هستند و مکتب اورا اداره می‌کنند، حق این است این نسخه‌ها را به یکی از کتابخانه‌های مجلس شورای ملی و کتابخانه دانشگاه و کتابخانه فرهنگستان زبان و کتابخانه ملی بدهند یا بفروشند تا پژوهندگان و بویژه طالبین از اهل حق بروند و عکسبرداری کنند و مورد استفاده قرار دهند و به روان پدر ایشان درود فرستند. گذشته از اینکه فایده این کار خیر همگانی است، خود آقای دکتر هم می‌توانند از هر کدام که بخواهند عکسبرداری کنند و در نزد خود نگاه بدارند.

در این دوره گسترش فرهنگ و دانش که اشخاص نیک‌اندیش نسخه‌های خطی را از نهانخانه فراموشی بیرون می‌آورند و بطور هدیه یا فروش به یکی از کتابخانه‌ها میدهند و در دسترس همه قرار میدهند. شایسته نیست ۷۲ نسخه

سرانجام دست نویس اهل حق که پژوهندگان زیادی دارد در بیکجا بماند و سود بخش نباشد.

خوب میدانیم که به احتکار نگاه داشتن کتاب مانند احتکار ارزاق است که گناه در بردارد، زیرا کتاب غذای روح است و باید در دسترس طالبین قرار گیرد و انتشار یابد. باشد که آقای دکتر الهی با انجام دادن این عمل نیک، نیت خیر خود را در تمایان ساختن آثار نهفته دینی و دانشی نشان دهنده و مایه خوش بینی و سپاسگزاری صدھا نفر از طالبین و محققین گردند.

در حال حاضر چند تن از پژوهشگران سرگرم ترجمة سرانجام هستند که آنها را با ترجمة و تفسیر به چاپ رسانند و منتشر سازند. چنانچه به آن نسخه ها و بويژه به نسخه کامل سرانجامي که از خاندان آتش بگ گرفته شده دسترسی داشته باشند، بی گمان کارشان بهتر و صحیح تر می شود و نام صاحب نسخه ها نیز به نیکی یاد می گردد.

چون در مورد کلامهای سرانجام آگهی های لازم به دست آورده ایم، اینک حکم سلطان اسحاق را در باره و جوب روزه سه روزه که به یاد سه شبانه روز به سربدن در غار معروف به (مرنه نو) می باشد، در اینجا می آوریم:

پولی هام ملی

دو از ده و ماه نه دلی چلی

یری رویاران آما او دلی

ترجمه:

ای گروه یاران همکیش
بیانید بنشینیم ای گروه یاران همکیش
دوازدهم از ماه میانه چله سه روزه یاران آمد به میان
مقصود این است روزه سه روزه به یاد یاران غار مشهور به (مرنو) که
از دوازدهم ماه قمری در میانه های چله است، برای اهل حق واجب می باشد.
لازم است توضیع داده شود، چله اهل حق از تیرماه فرس قدیم آغاز می شود

که با ماه آبان برخورد می‌کند . شب اول تیرماه فرس قدیم امسال (چهارم آبان) برابر است با دوازدهم ذی قعده الحرام قمری که شب نیت اهل حق برای روزه گرفتن آن گروه میباشد . پیر بنیامین در اهمیت آن میگوید :

بگیران سه روزه یاران و داوات پادشاهی

هر کس نگیرد سه روزه یاران ، نکرو داوات پادشاهی
بشن نه مدان جه خرمان دوچیائی
بگیران سه روزه یاران ، بکران داوات پادشاهی
و عشق یاران مرنوی

ترجمه :

بگیرید روزه سه روزه یاران و دعوت پادشاهی را
هر کس نگیرد روزه سه روزه یاران را و انجام ندهد دعوت پادشاهی را
قسمتش را نمی‌دهند از خرمن فیض آخرت
بگیرید سه روزه یاران را ، انجام دهید دعوت پادشاهی را

به عشق یاران غار نو داود و بنیامین و پیر موسی
داوات پادشاهی یا دعوت پادشاهی اشاره به همان روزه سه روزه است
که سلطان اسحاق پیروانش را برای بجا آوردن و انجام دادن آن دعوت کرده .
سه روز روزه به احترام سه نفر از یاران اوست که در غار همراحت بودند .
روز چهارم جشن اهل حق است بنام سلطان اسحاق و به یاد پیرون آمدن از غار
ورهائی از دشمن . این نکته هم ناگفته نماند که در میانه های چله افتادن روز
دوازدهم ماه قمری در صورتی آغاز روزه محسوب میشود که اول ماه قمری
و اول تیر ماه فرس قدیم یکی نباشد ، و الا دوازدهم ماه قمری دیگر را باید
روزه گرفت .